

brugt meget tid også i pressen på at fortælle, at det er vigtigt, om det står foran eller bagefter skråstregen – og det er mig ubegribeligt, at det er niveauet for Venstres diskussion om værdinihilisme.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Først til fru Anne Baastrup, men det er sådan set også et svar til hr. Hans Peter Baadsgaard. Det er klart, at vi fra Venstres side ønsker, at der også i fremtiden er plads til de små skoler, også med 50, 100 og 150 børn.

Vi kan ikke se noget problem i, at det får negative konsekvenser for skolestrukturen, at der kun bliver tre storfag med Venstres model. I dag er det sådan, som de fleste ved, at de fleste lærere faktisk kun underviser i 3-4 fag i forvejen, og for os er det, der har topprioritet, det, der er det centrale, at børnene møder lærere, der er fagligt kvalificerede.

Det betyder reelt, at hvis der er enkelte små skoler, der får problemer med at dække nogle småfag, så mener vi, det er vigtigt, at man samarbejder måske med nogle større skoler, altså at fødeegnsskoler samarbejder med større skoler, der har måske 300-400-500 elever, og hvor man har et lærerkorps på måske 50-75. Man kunne sammensætte måske 5 musiktimer eller 5 timer i billedkunst, f.eks. en onsdag, på en sekundær skole.

Det må være muligt at sikre den fleksibilitet, og det er jo sådan, at alle lærere ved folkeskolen er jo ansat ved det samlede kommunale skolevæsen, så hvis der er lidt fleksibilitet fra Danmarks Lærerforenings side, er det selvfølgelig praktisk muligt. Det er klart, at der bliver behov for fleksibilitet, hvis man skal opnå den større faglige fordybelse. Men det er altså den primære målsætning for os, så vi mener ikke på nogen måde, at vi antaster en decentral skolestruktur.

Så til sidst om værdinihilismen, som både hr. Hans Peter Baadsgaard og til sidst også hr. Bruno Jerup var inde på. Jamen vi har svært ved at forstå fra Venstres side, hvad der egentlig er argumentet, et sagligt argument for at ændre kristendomsfagets substans, som den er i dag. Hvis man ser på studieanordningerne for de fleste seminarier, er det jo sådan, at der er en klar førsteprioritet til kristendom, og som noget sekundært kommer så fremmede religioner, filosofi og etik.

Hvad er grunden til, at regeringen med deres lovforslag signalerer, at man bytter rundt på

tingene, eller at man ligefrem ligestiller tingene? Regeringen og også hr. Hans Peter Baadsgaard må være forstående over for, at de i hvert fald for os signalerer, at det hele kan have lige høj prioritet. Og det har det altså ikke fra vores side. Det er vigtigt for os at signalere, at kristendom er det primære værdi- og kulturgrundlag for samfundet, og det andet er noget sekundært.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg lyttede meget til hr. Anders Mølgaards forklaring på, at tre linjefag skulle være fuldt forsvareligt. Jeg må bare konstatere, og det tror jeg også hr. Anders Mølgaard må konstatere på et tidspunkt, at med tre linjefag stilles de små skoler dårligere; og det er så Venstres politik, at det skal de så. Lad det så ligge.

Så er der spørgsmålet om kristendomsundervisningen: livsoplysning/kristendom. Jamen der er jo ikke tale om et fag, der hedder livsoplysning; der er tale om at give alle lærere et grundlag for at være lærere i den danske folkeskole, et grundlag, så de har kendskab til vores kulturelle rødder, og heraf er kristendommen selvfølgelig en afgørende del, når vi ser på den europæiske og for øvrigt den danske kulturs historie. Det er det, der er tale om. Det er altså mere et signal – når vi nu taler om signaler – om, hvordan kristendomsforståelsen skal indgå i det kulturgrundlag, som bør være lærerens, når han omgås børnene.

Og så går jeg ud fra, at vi er enige om, at de, der skal undervise i faget kristendom, give kristendomsundervisning i folkeskolen, er dem, der har linjefaget kristendomsundervisning/religion, og det er der jo ikke ændret på.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er lidt i forlængelse af hr. Hans Peter Baadsgaards spørgsmål om den dér værdinihilisme, for jeg synes sådan set ikke, at hr. Anders Mølgaard rigtig når at forklare, hvad det store problem er i det, hvis det er det begreb, han vil bruge.

Jeg kan for eksempel forstå, hvis det er sådan, at hr. Anders Mølgaard mener, at det er statens opgave fra dette Ting via lovgivning og via ministeren at sikre, at alle i dette land får den rette tro hældt ind i hovedet. Hvis det er det, der er hr. Anders Mølgaards hensigt, og han mener, at det er værdinihilisme, fordi vi ikke som stat påtager os den opgave at opdrage befolkningen